

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 207042 24 Kž

Novi Travnik, 07.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.Š., zbog kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207042 23 K od 13.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.03.2024. godine primjenom odredbe članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog A.Š. odbija se kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207042 23 K od 13.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207042 23 K od 13.10.2023. godine, optuženi A.Š. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci osporene presude za koje mu je izrečena uvjetna osuda sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i rokom provjeravanja u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom na temelju članka 74. KZ F BiH, optuženom je izrečena sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja koja će trajati najduže do isteka 1 (jedne) godine od dana pravomoćnosti prvostupanjske presude, te je na temelju odredbe članka 202. stavak 1., a u vezi članka 199. stavak 2. točka a) i g) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) optuženi obvezan na plaćanje troškova kaznenog postupka na ime vještačenja u iznosu od 330,00 KM i paušala u iznosu od 100,00 KM, sve u roku od 30 (trideset) dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv presude prvostupanjskog suda žalbu je pravovremeno izjavio optuženi A.Š. po svom branitelju Adisu Ribić, advokatu iz Travnika zbog povrede odredbi KZ F BiH i povrede odredbi ZKP F BiH s prijedlogom da se žalba usvoji, ukine prvostupanjska presuda i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu optuženog Kantonalno tužiteljstvo nije podnijelo.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je u smislu članka 321. ZKP F BiH ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen kazneni zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iako branitelj u žalbi nije precizirao zakonsku odredbu bitne povrede postupka, iz žalbenih prigovora je očigledno da isti ukazuje na bitne povrede postupka propisane odredbom članka 312. stavak 1. točka d.) i k) ZKP F BiH. Naime, branitelj u žalbi navodi da je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi utvrdio da se radilo o ozbiljnoj prijetnji koja čini obilježje kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 1. KZ F BiH, ali je propustio obrazložiti zbog čega smatra da je prijetnja optuženog upućena N.H. ozbiljna, posebno zbog činjenice da je u optužnici navedeno da je optuženi u ruksaku imao noževe i sjekire, a da se u postupku uspostavilo suprotno, te da prijetnja mora biti ozbiljna, objektivno ostvariva i neuslovljiva. U žalbi se dalje ukazuje da se optuženi i oštećeni ne poznaju, pa kako nema ranijeg međusobnog odnosa između optuženog i oštećenog, izostalo je obrazloženje na temelju kojih činjenica je utvrđeno da je prijetnja ozbiljna, posebno imajući u vidu da je optuženi u vrijeme izvršenja kaznenog dijela bio u stanju bitno smanjene uračunljivosti uzrokovane duševnim smetnjama. Žalбом se dalje prigovara da u konkretnom nedostaju subjektivni elementi prijetnje, a što proizlazi i iz iskaza oštećenog koji je izjavio da ga nije bilo strah, ali da se osjećao ugroženo, pa kako oštećeni nije osjetio strah, onda nema elemenata ozbiljne prijetnje. Na koncu u žalbi se prigovara da je optuženi od početka postupka stavljen u neravnopravni položaj, a iz razloga što je u optužnici navedeno da je optuženi u ruksaku imao hladno oružje, a koja činjenica je i uticala na potvrđivanje optužnice, te se radi o propustu tužiteljstva, jer se na optuženog gledalo kao na opasnu osobu koja nosi noževe i sjekire u ruksaku i prijeti ubistvima.

Kod analize prethodno istaknutih žalbenih navoda valja poći od toga da činjenični opis kaznenog djela za koje se tereti konkretni optuženi mora biti jasan, potpun i određen. Ovo važi kako za činjeničnu osnovu optužnice tako isto i za izreku presude kojom je predmetni optužni akt riješen. Vezano za prethodno iznesenu ocjenu valja ukazati i na sadržaj odredbe članka 300. stav 1. točka a) ZKP F BiH, koja propisuje da će u presudi kojom se optuženi oglašava krivim sud izreći za koje kazneno djelo optuženi oglašava krivim uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja kaznenog djela, kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe Kaznenog zakona. Ako opis radnji optuženog ne slijedi zahtjeve iz citirane odredbe to u pravilu za posljedicu ima nerazumljivosti izreke presude što je uvijek bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH.

Međutim, treba istaći da je po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, izreka pobijane presude sasvim jasna i razumljiva, a svi dokazi od strane prvostupanjskog suda su ocijenjeni sukladno odredbama članka 296. stavak 2. ZKP F BiH, a po principu slobodne

ocjene dokaza iz članka 16. ZKP F BiH, pri čemu valja ukazati da kada se osporava analiza izvedenih dokaza i daje ocjena izvedenih dokaza, u vezi sa tim treba napomenuti da to i nije domen bitne povrede odredaba kaznenog postupka, nego domen činjenične osnove pobijane presude, to po ocjeni ovog suda nije počinjena navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, a o čemu će se ovaj sud izjasniti u nastavku kada bude analizirao žalbene prigovore upućene na pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude.

Prema ocjeni ovog suda žalbeni prigovori nisu utemeljeni jer nema ničega nerazumljivog u izreci osporene presude, nego se naprotiv na jasan i konkretan način opisuju radnje kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, uz navođenje svih bitnih obilježja istih, a zatim se u obrazloženju presude suprotno žalbenim prigovorima prvostupanjski sud jasno očituje na temelju kojih dokaza izvodi zaključak o dokazanosti krivnje optuženog. Kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 1. KZ F BiH koje se optuženom stavlja na teret čini onaj tko ugrozi sigurnost neke osobe ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život ili tijelo te osobe ili na taj način izazove uznemirenje građana. Predmetno kazneno djelo postojati će samo ako se prijeti napadom na život ili tijelo osobe kojoj je prijetnja upućena, te za postojanje djela nebitno je iz kojih razloga je prijetnja upućena i da li se sa izrečenom prijetnjom želi postići neki cilj. Pa slijedom navedenog nije od uticaja da li su optuženi i oštećeni od ranije bili u nekom međusobnom odnosu, odnosno nije od uticaja činjenica što se isti od ranije ne poznaju, a na što se žalbom neutemeljeno ukazuje. Ovaj oblik djela postoji kada je prijetnja napadom na život ili tijelo upućena samo jednoj osobi, ali na takav način ili u takvim okolnostima da je to izazvalo uznemirenost građana, a posljedica kaznenog djela je ugrožavanje osjećaja sigurnosti, ugrožavanja prava na nesmetan i miran život, osjećaj uznemirenosti, nespokojsstva, izazivanje straha i narušavanja osjećaja pravne sigurnosti, a kazneno djelo je dovršeno kada je ugrožena sigurnost neke osobe.

Uvidom u obrazloženje osporene presude proizlazi da je prvostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza izveo zaključak o odgovornosti optuženog i na strani 3. i 4. pobijane presude pravilno utvrdio nesporne činjenice, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, te je cijenio i subjektivni odnos optuženog prema kaznenom djelu koje mu je stavljeno na teret i isti obrazložio na strani 4. pobijane presude, a koje obrazloženje prihvata i ovaj sud, pa se podnositelj žalbe upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude. Dakle, iz obrazloženja osporene presude i stanja spisa slijedi da je optuženi prilikom počinjenja kaznenog djela bio u stanju bitno smanjene računalnosti, koju činjenicu ni odbrana ne spori, a navedeno je utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka Saliha Terzić iz kojeg se utvrđuje da je optuženi u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio u fazi duševne bolesti uslijed čega su njegove sposobnosti shvaćanja i upravljanja postupcima bile bitno smanjene. Stoga je prvostupanjski sud nakon što je prvo utvrdio na temelju nalaza i mišljenja vještaka Saliha Terzić da je optuženi prilikom počinjenja predmetnog kaznenog djela bio u stanju bitno smanjene računalnosti, to je pravilno zaključio da takvo stanje optuženog ne isključuje njegovu kaznenu odgovornost, te takvo stanje optuženog cijenio kao osnov za ublažavanje kazne, odnosno isto cijenio kao olakšavajuću okolnost.

Dakle, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude naveo konkretne razloge na temelju kojih je došao do svog zaključka o postupanju optuženog, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud, stoga, ovaj sud zaključuje da pobijanom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH, na koje se ukazuje u razlozima žalbe branitelja optuženog, pa se žalba u tom pravcu i po tom žalbenom osnovu, kao neutemeljena nije mogla prihvatiti od strane ovog suda.

Neutemeljeni su navodi izneseni u žalbi da je optuženi stavljen u neravnopravan položaj kao stranka u postupku. Naime, točni su u navodi izneseni u žalbi da se potvrđenom optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Travnik od 28.12.2022. godine između ostalog navodi da je optuženi u ruksaku imao hladno oružje - noževe i sjekire. Međutim prvostupanjski sud je u izreci presude izvršio određenu intervenciju u činjeničnom opisu predmetnog kaznenog djela za koje je optuženi tom presudom oglašen krivim u odnosu na činjenični opis kaznenog djela iz optužnice od 28.12.2022. godine. Postupajući na naprijed navedeni način po nalaženju ovog suda prvostupanjski sud je, cijeneći dokaze provedene na glavnom pretresu, činjenični opis djela sadržan u izreci pobijane presude modificirao u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem na način da je ispustio iz činjeničnog opisa predmetne optužnice opis da su policijski službenici u crnom ruksaku kod optuženog pronašli hladno oružje koje je detaljnije nabrojano u optužnici, te da je to oružje oduzeto od optuženog uz uredno izdatu potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, stoga ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude.

I žalbeni prigovor branitelja optuženog koji prvostupanjsku presudu pobija zbog povrede Kaznenog zakona je ocijenjen kao paušalan i nije potkrijepljen niti jednim dokazom. Prvostupanjski sud nije povrijedio Kazneni zakon kada je optuženog A.Š. za radnje bliže opisane u izreci ožalbene presude oglasio krivim zbog izvršenja kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stavak 1. KZ F BiH. Iz opisa radnji za koje se navedeni optuženi tereti doista proizlaze sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koje je oglašen krivim. Prema stanju spisa nema okolnosti koje bi ukazivale da djelo za koje je optuženi oglašen krivim nije kazneno djelo, niti stanje spisa upućuje na postojanje okolnosti koje isključuju kaznenu odgovornost optuženog. Na optuženog je primijenjen odgovarajući Kazneni zakon.

Na isti način ocijenjena je žalba optuženog i u dijelu koji se odnosi na žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja ukazujući pri tome da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio iskaz oštećenog N.H., koji je izjavio na glavnom pretresu da ga nije bilo strah, ali da se osjećao ugroženo.

Suprotno žalbenim prigovorima i tvrdnjama, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud dao vrlo argumentirane i uvjerljive razloge zašto je kao vjerodostojan prihvatio iskaz oštećenog N.H. Pravilno prvostupanjski sud u pobijanoj presudi prihvata iskaz oštećenog N.H. iz kojeg se utvrđuje da mu je optuženi tri puta uputio riječi da je došao da ubije njega i još pet, šest ljudi koji su došli u posjetu, da je tu prijetnju ponovio i pred policijskim službenicima koji su došli na intervenciju po njegovom pozivu, te da se zbog prijetnje optuženog osjetio ugroženim, ali da nije osjetio strah. Pravilno prvostupanjski sud zaključuje da prijetnje koje je optuženi uputio oštećenom imaju karakter ozbiljne

prijetnje koje su usmjerene na njegov život, a koje prijetnje su dovele do uznemirenja, odnosno ugrožavanja oštećenog, te da nije od bitnog uticaja da li je oštećeni u tom momentu osjećao strah, jer je svjedok u više navrata bio izričit da je zbog prijetnji optuženog se osjećao ugroženim, a da je zaštitni objekt ovog kaznenog djela upravo osobna sigurnost građana , kao djela osobne slobode svakog pojedinca, pa tako i oštećenog. Nadalje prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je optuženi oštećenom više puta ponovio prijetnje da će napasti na njegov život, točnije da će ga ubiti, da je optuženi na sebi imao ruksak, da se sve dešavalo na javnom mjestu u zdravstvenoj ustanovi, te da je razumljivo zašto je oštećeni upućene prijetnje shvatio ozbiljno i da su kod istog izazvale uznemirenje, ali da zbog posla koji oštećeni obavlja već 20 godina oštećeni u tom momentu nije osjetio strah, nego samo uznemirenje.

Što se tiče izrečene kaznenopravne sankcije, ovaj žalbeni prigovor u žalbi branitelja optuženog je samo formalno istaknut, te isti nije obrazložen. Preispitujući odluku o kazni koja je izrečena optuženom A.Š., sukladno članku 321. ZKP F BiH, ovaj sud nalazi da je izrečena uvjetna osuda u cijelosti adekvatna težini počinjenog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti ovog optuženog, naročito imajući u vidu olakšavajuće okolnosti koje je prvostupanjski sud našao na strani optuženog i iste pravilno vrednovao i to da je isti do sada neosuđivan, da je kazneno djelo počinjeno u stanju bitno smanjene uračunljivosti i da se radi o mladoj osobi, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao, pa prema ocijeni ovog suda izrečena mjera upozorenja uz prijetnju kaznom će i po ocjeni ovog suda uticati na optuženog da se uzdrži od daljeg vršenja kaznenih djela. Istovremeno izrečena uvjetna osuda treba ostvariti i preventivni uticaj na druge potencijalne počinitelje ovakvih kaznenih djela da ista ne vrše.

Ovaj sud je sažeto istaknuo samo ono što je po istaknutim prigovorima iz žalbe kaznenopravno najbitnije, a detaljna obrazloženja u vezi pojedinosti data su u obrazloženju prvostupanjske presude, a koju analizu, ocjene i zaključke prvostupanjskog suda ovaj sud prihvata kao svoje, pa se podnositelj žalbe u vezi ostalog upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude.

Na temelju svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. ZKP F BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Sladana Dujo, v.r.

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić, v.r.